

NUMARUL

28

(1072)
ANUL 71
SERIA II

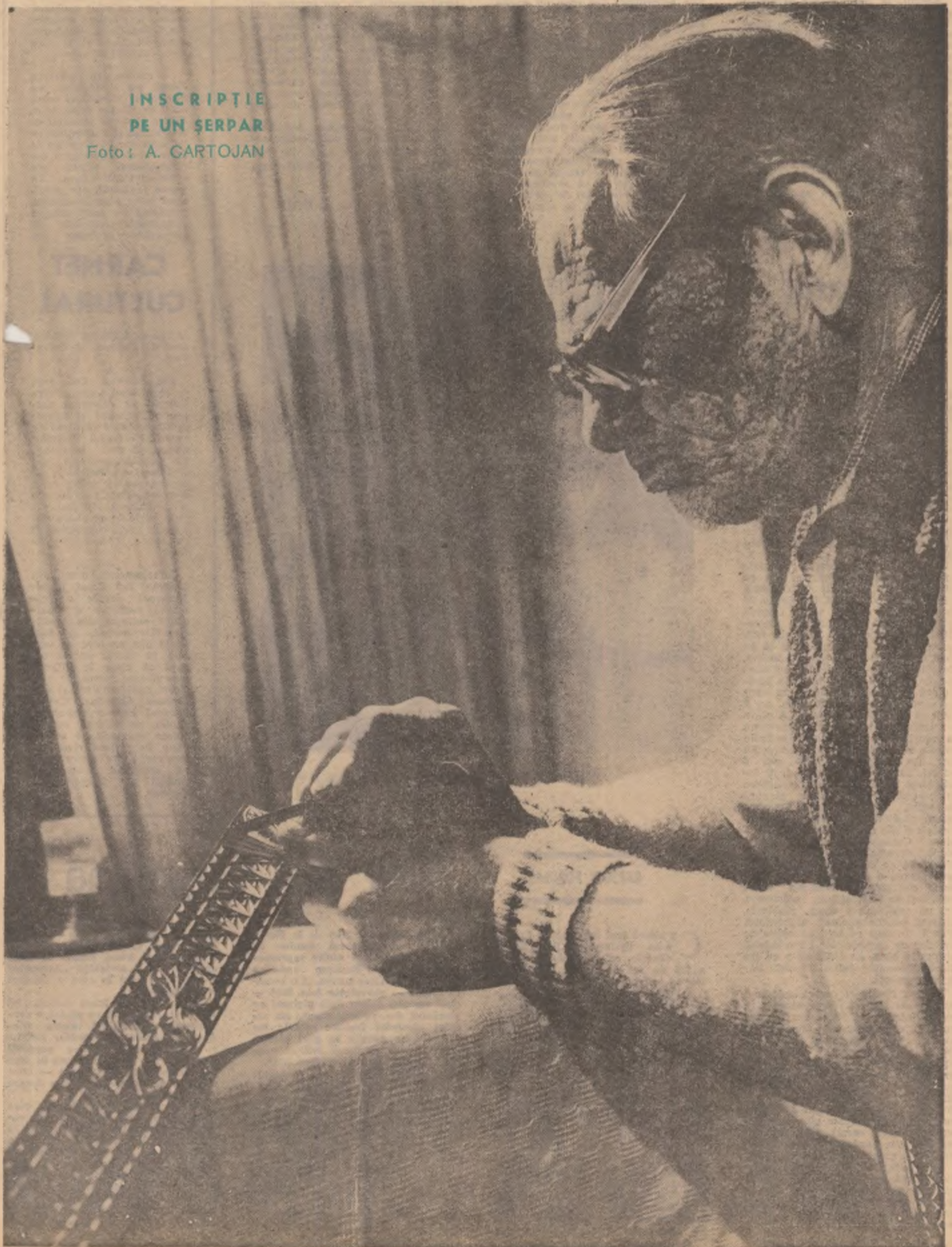
ALBINA

REVISTĂ SĂPTĂMINALĂ A AȘEZĂMÎNTELOR CULTURALE

JOI 11 VII 1968

8 PAG 25 BANI

INSCRIȚIE
PE UN ȘERPAR
Foto: A. CARTOJAN

TRADIȚIE ȘI INDIFERENȚĂ

Tirgul de la Negreni, localitate de lângă Ciucea, are o veche tradiție. De peste o sută de ani, spun cunoscătorii, se întâlnesc aici sătenii din multe așezări. În fiecare toamnă, în luna octombrie, coboară la Negreni moșii din munți să se aprovizioneze pentru iarnă, să-și vândă produsele lor și să cumpere cele trebuincioase de la sătenii din localitățile de șes.

Recent, la Negreni, s-a organizat pentru prima oară un tirg de vară. Inițiatorii s-au gândit — și-au făcut bine — ca prima ediție a festivalului să aibă și caracterul unei serbări populare, să se prezinte participanților și un frumos program artistic. Măsurile au fost luate, atât în privința bunei participări a unităților de desfășurare cit și pentru asigurarea prezenței artiștilor amatori. Au fost antrenate echipe artistice dintre cele mai valoroase. Metodiști ai Casei județene de creație din Cluj au mers în mijlocul formațiilor și repetițiile au început. Se întrezărea un program reușit.

În ziua desfășurării tirgului au sosit la Negreni formațiile artistice ale Casei de cultură din Huiedin (taraf, fanfară, dansuri și soliști), ansamblul folcloric și grupul vocal din Bicălat iar din Poeni artiștii amatori au venit cu un montaj literar, cu echipe de dansuri și cu o formație de taragoțiști.

Dar degeaba căutau artiștii amatori scena pe care să se producă în fața oamenilor. Așa ceva nu exista pe tot cimpul dintre șosea și Crișul Repede unde avea loc tirgul. Undeva se afla totuși „ceva” destinat să țină loc de scenă. Era o amenajare primitivă, ca de bilci, ce contrasta puternic cu aspectul gheretelor unde unitățile comerciale își desfășeau mărfurile. Cinci țărushi bătuți în pământ, înconjurați de o pinză ponsită și găurită era „scena” hărăzită pentru desfășurarea spectacolelor. Oamenii s-au adunat în jurul acestei amenajări curioase, dar n-au putut vedea nimic din program. Artiștii amatori au renunțat și ei să evolueze într-un cadru scenic atât de „original” și au prezentat pină la urmă pro-

gramul pe iarbă chiar în mijlocul mulțimii. Desigur acest lucru i-a incomodat atât pe ei cât și pe spectatori, a dăunat bunei desfășurări a programului. Dar n-aveau ce face. Gazdele, atât președintele consiliului popular comunal cât și directorul căminului din satul Negreni nu erau de găsit în acea duminică. Nimeni nu i-a văzut nici la tirg, nici la program. Directorul căminului nu s-a îngrijit nici măcar de asigurarea unui loc unde artiștii amatori să se îmbrace în costumele lor naționale. Căminul cultural era închis, cheile se aflau la un cadru didactic din localitatea care, cu toate insistențele, n-a vrut să deschidă instituția culturală. Artiștii amatori au fost nevoiți să se îmbrace prin tufisuri, pe unde au putut.

Păcat că o asemenea inițiativă de a se organiza o manifestare artistică la tirgul de vară din Negreni a fost umbrită de indiferența gazdelor.

I. RADU

Drumul învățăturii

O serie de cazuri întâlnite în decursul carierei mele de dascăl, inclusiv în anii din urmă, mă îndeamnă să stăruiesc asupra problemei acelor părinți care, tributari unei mentalități greșite, își retrag prematur copiii din școală, ratându-le viitorul. De obicei, având o slabă legătură cu școala, acești părinți nu înțeleg necesitatea mereu crescândă a realizării copiilor de azi din punct de vedere profesional. Sint bunăoară părinți care se găsesc să-și căsătorească copilul cu cine vor ei, nu cu cine i-ar plăcea copilului la vremea sa.

În primăvara aceasta, două fete colege de școală dintr-un sat pe lângă Zlatna, județul Alba, s-au căsătorit în ziua când împlineau 16 ani. Când le cunoști vârsta fragedă și puterile, te afli înaintea întrebării: cum vor putea face ele față greutăților căsniciei, mai ales că au fost obligate la acest pas de părinți, împotriva voinței lor?! Primul caz: Leana, o elevă foarte bună la învățătură și purtare, talentată la dans și canto, terminând 8 clase, ar fi voit să se facă învățătoare. A plîns, au intervenit și alții, dar nimeni nu a reușit să înmoaie inima mamei sale care o voia măritată cu un băiat din sat „așa și așa” (neavînd nici 8 clase). Tatăl — moale, deși ar fi dorit să-și vadă fiica cu o pregătire mai bună și să-și aleagă singură bărbatul, nu s-a împus. Leana e acum căsătorită, iar visul ei și talentele ei din școală iremediabil pierdute. Cealaltă fată, Neli, a rămas după divorțul părinților la mamă. Prigonită de tatăl vitreg, care a mai avut apoi o fiică (ținută ca fata babei din poveste). Neli s-a văzut uitată și de tatăl ei bun, recăsătorit, cu un copil din a doua căsătorie, șicanat pentru pensia alimentară. Parcă înțelegi cu toții să scape de ea, dar cu „acoperirea” că o mărită chipurile bine, au căsătorit-o cu un flăcău tomnatic, înfiat de niște bătrîni cuprinși.

Cunosc firește și cazuri, cele mai numeroase și deci reprezentative, în care intervenția școlii sau a unor tovarăși din determenarea unității de muncă au condus părinții să vadă altfel lucrurile. Un singur exemplu: Teodor Dușa, om cu casa grea, care, după ce și-a măritat fata pretimpuriu, a urmat sfatul cadrelor didactice lăsînd mai departe în școlii pe ceilalți trei copii ai săi — unul electrician (care ulterior a absolvit și liceul seral), altul zidar și care trimite bani acasă, și „prislea” care e la școala de tractoriști.

Este mulțumit Teodor Dușa că nu și-a retras feciorii din școlii? Desigur. El a înțeles să-i lase să se bucure de condițiile create de statul nostru pe ogorul învățăturii și acum se mîndrește cu ei.

Inv. V. P. OLEA

Coridorul străjii ce se află în curtea interioară a castelului de la Bran

PETRE LAZARESCU

RAPSOZI POPULARI

Cu câteva luni în urmă, la Lugoj, s-au desfășurat festivitățile oficiale, cu prilejul împlinirii a 125 de ani de cînd a luat ființă teatrul românesc de amatori.

Aci am întâlnit în plină activitate, deși la o vîrstă destul de înaintată, pe cunoscuta artistă amatoare, Ana Blaj, supranumită „privighetoarea Banatului”. Viața acesteia artiste populare octogenare, animatoare a folclorului românesc bănățean, este demnă de cunoscut.

Ana Blaj s-a născut la 9 septembrie 1886 în Lugoj din părinți muncitori agricoli, urmînd cursul primar la Blaj, cu I. Vidu, care pe timpul acela preda și la școală. La vîrsta de 9 ani a intrat în corul copiilor mici iar la 13 ani în corul copiilor mari, formații înființate și dirijate de I. Vidu. De la vîrsta de 16 ani, a fost recrutată ca solistă a corului. Între anii 1902—1914 a dus o bogată activitate cîntînd „Răsunețul Ardealului”, „Negruța”, „Lugojana” etc., iar cu prilejul Expoziției

generale din anul 1906 de la București a venit cu corul condus de I. Vidu, dînd mai multe reprezentații la Arenele Romane unde a avut un răsunător succes. „Cu această ocazie — povestește Ana Blaj — cînd am pus prima dată piciorul pe pămîntul din vechiul regat, am sărutat pămîntul fraților noștri; iar publicul ne aștepta în gări oferindu-ne daruri, ca unor soli ai neamului românesc de peste munte”.

La etatea de 28 de ani se stabilește la Craiova, activînd tot ca solistă, în cadrul Societății corale „Armonia”, cu care pleacă peste hotare, în Iugoslavia și Austria. În timpul primului război mondial, la Craiova, intră ca funcționară la depozitul de medicamente al statului; în timpul liber, muncește în spitale ca soră, pînă sînd răniții de pe front. În anul 1918 s-a înscris la Conservatorul de muzică și artă dramatică din Craiova pe care l-a absolvit în anul 1923.

Deși stabilită la Craiova, a ținut

Veștile care ne-au parvenit din diferite colțuri ale țării ne relatează printre altele și despre desfășurarea unor serbări populare.

La Festivalul cîntecului, jocului și portului bihorean, desfășurat în comuna Simbăta — ne scrie Costel Vieru-Suceveanu — cei 400 de artiști amatori au prezentat „frumuseți de neprețuit din cîntecul, portul și jocul păstrate din străbuni pe aceste locuri”. La reușita acestei manifestări populare au adus o contribuție formațiile artistice din Beiuș, Ceica, Răbăgani, Pomerău, Cosdeni și din alte localități învecinate.

De curînd, în pădurea Zăval, s-a desfășurat un festival al tineretului organizat în cinstea celui de al IX-lea Festival mondial al tineretului și studenților ce va avea loc în acest an la Sofia — ne informează corespondentul nostru din Craiova, Carol Bora. La aceste festivități au participat peste 4000 de oameni, urmărînd cu mult interes programele prezentate de formațiile artistice din

CARNET CULTURAL

Dăbuleni, Călărași, Listeva Bechet, Sadova și Ostrovni.

Din comuna Grăniceri, județul Arad, tov. Petru Bologașu ne relatează despre o frumoasă și interesantă expoziție realizată de membrii cercului tinerilor naturaliști din localitate. La școala generală din Grăniceri s-a organizat de curînd, pentru prima oară, o expoziție de flori anuale și de cameră. Au fost expuse peste 70 de ghivece și vase de sticlă cuprinzînd 42 de specii și varietăți de flori.

Corespondentul nostru din Sintana, Ion Cofoi, ne informează despre o frumoasă realizare a căminului cultural din localitate. De curînd, a luat ființă aici un cerc de muzică în cadrul căruia învață să cînte la diferite instrumente peste 40 de tineri din localitate și din comuna Comlăuș. Cercul muzical este organizat în studiu pe diferite instrumente muzicale și urmărește în primul rînd să formeze cadre tinere care să continue frumoasele tradiții ale fanfarei din Sintana.

Ana Blaj Lugojana

legătură cu corul I. Vidu și la sărbătorirea a 40 de ani de activitate a maestrului Vidu, pleacă la Blaj, ca delegată a societății „Armonia” și cîntă în corul în care a debutat și s-a format.

De Ion Vidu o leagă întreaga ei activitate, căruia îi va păstra o permanentă recunoștință, acesta fiindu-i adevăratul îndrumător artistic și părintele spiritual. N-a pregetat timpul și s-a dus în comuna în care s-a născut Vidu — Buteni — aducînd de aci impresii și date despre maestrul ei.

Compozitorul Filaret Barbu, care urmează lui Vidu la conducerea corului, a apreciat-o și a adus-o de la Craiova la Blaj unde a început o nouă muncă. Ana Blaj a cîntat pe scenele mai multor teatre din Ardeal, ducînd pretutindeni cîntecul și portul românesc. Și astăzi, după mai bine de 68 de ani de activitate, ea poate fi revăzută și audiată în cadrul formației corale din Blaj.

V. GHETEĂ

BRIGADA LUI RADU TUDOR

În ziua aceea mă poftise la prinz Radu C. Tudor, brigadier la cooperativa agricolă de producție din Patru Frați, sat așezat în inima de pământ torid a Bărăganului. Fusesem cu el pe cimp și acum, frint de oboseală și cu fața arsă de soare, stăteam într-o încăpere răcoroasă, la un prinz obișnuit: o mîncare de fasole verde și compot de vișine. Cînd mi-a fost prezentat drept cel mai harnic brigadier din cooperativa agricolă de producție, bărbatul acesta tînăr și zvelt și-a spus numele într-un fel original, ca un stenograf atent la toate amănuntele: — Radu C. Tudor, în paranteză Gore!

Mi-a plăcut acest fel de a se prezenta. Orgolios de aportul brigăzii sale în munca de creștere a bogăției comune, m-a dus peste tot unde roadele acestei munci se puteau vedea cu ochii și se puteau evalua cu cîntarele basculante. Eram în casă la el, la umbră, la prinz, iar după-amiază urma să mergem din nou în preajma combinelor, în universul acela de aur și de sudoare unde se recolta grîul. Mîncam flămînd și ascultam niște discuri puse la picup pe o mîsuță alăturată.

Servindu-ne masa, mama brigadierului găsise că-i momentul potrivit să-mi evoce seceta anilor 1946—1947, deoarece și acum era secetă. Spunea cu un glas moale:

— În '46 mîncam dudu, maică... Și lobodă fiartă. Atunci eram fărîmițați în gospodării mici, n-aveam putere. Acum s-au schimbat vremurile. L-am îmbrăcat pe sfîntul Ilie în salopetă de mecanizator și l-am pus mecanic la aspersoare...

Vorbea bătrîna pe un ton înțelept și cugetat. Metafora ei surprinzătoare îmi oferea pe neașteptate acel element simplu și evident care mă făcea să înțeleg încă o dată de ce în anul 1968, în condițiile agriculturii socialiste, lupta împotriva secetei a căpătînt nu numai amploarea și caracterul unei atît de largi desfășurări de forțe, dar a și putut duce la reputarea unei victorii care micșorează în mare măsură efectele secetei.

Nici nu aveam nevoie de un alt exemplu, decît însuși modul în care această luptă unită și eroică s-a desfășurat pe ogoarele și tarlalele cooperativei agricole de producție din satul Patru Frați. Chiar brigadierul Radu C. Tudor era unul dintre milioanele de oameni a căror pasiune s-a dezvoltat întreaga și superbă în toiul acestei grele bătălii pentru piine. Brigada condusă de Radu C. Tudor are în primire 178 ha cu grîu, 104 ha cu porumb, 57 ha cu floarea-soarelui, 27 ha cu in, 8 ha cu sfeclă de zahăr, 13 ha cu tutun și 9 ha cu orz. Modul în care cei 80 de țărani cooperatori din brigada condusă de Radu C. Tudor au muncit în acest an este atestat de însuși starea bună a culturilor. Efectuînd lucrul la timpul optim, atenți la păstrarea tuturor regulilor agrotehnice, cei 80 de țărani cooperatori din brigada lui Radu C. Tudor se pot mindri că dacă n-au învins cu desăvîrșire efectele secetei, le-au micșorat mult.

Cu un aspersor din cele 4 aspersoare ale cooperativei agricole și cu o motopompă din cele 5 motopompe ale cooperativei, ei au făcut tot ceea ce omeneste era posibil pentru ca semănăturile să aibă umezeală și să nu fie pirjolite de vara toridă și uscată. Și iată acum primele roade ale acestei munci tenace și eroice: la orz brigada lui Radu C. Tudor a dobîndit o recoltă de 1752 kg la hectar, iar la grîu o recoltă medie de 1812 kg la hectar.

Acest mînunchi valoros și harnic de oameni luptă în continuare pentru o recoltă bună la floarea-soarelui, la porumb și la lucernă. Radu C. Tudor m-a poftit să revin în toamnă pe la el. Îi mărturisesc încă o dată, și din acest colț de pagină, că am să revin cu plăcere, cu emoție și cu speranță, dar mai presus de toate vreau să-i mărturisesc recunoștința mea de orășan, gîndindu-mă că în piinea ce mi-o așează zilnic pe masă, văd mereu darul său discret și generos.

PETRU VINTILĂ

ACTIVITĂȚI ANEXE

SATUL CĂPȘUNILOR

Se află așezat sub dealuri, înecat în verdeața pomilor și viilor, la dreapta șoselei asfaltate ce se desprinde la Seini din drumul național Baia Mare—Satu Mare și urcă spre Țara Oașului. Satul n-are decît 184 de gospodării și 660 de suflete. Apartine comunei Seini. Pămîntul pentru cereale este destul de puțîn și slab. Nici acesta nu era în trecut al sătenilor. Mulți lucrau ca zilieri în viile ai căror proprietari erau cei din Apa De aceea, satul s-a numit Viile Apei.

În 1945 Ioan Bălan, care moștenise de la tatăl său vreo 5 ari de căpșuni, vîzînd că marja dusă de el pe piață are căutare, pregătește 2 ha. de teren pe care cultivă această plantă. Rezultatele sînt bune și exemplul lui e urmat de zeci de agricultori din sat. În 1951, satul produce marfă pentru export. Cîrînd cultura căpșunilor devine îndeletnicirea de căpetenie

M MOZAIC J JUDICIAR

SOCRUL ȘI GINERELE

Morile au oferit, de-a lungul vremii, o bogată sursă de inspirație pentru poeți și prozatori, pentru artiștii plastici și chiar pentru compozitori, îmbogățînd arta și literatura cu lucrări de valoare. Dar, pe alocuri se petrec la moară și lucruri care provoacă revolta oamenilor cînstiți și dau bătaie de cap organelor judiciare. Așa s-a întîmplat la Juriul de cîmpie-Cluj. Eroii principali: Gavril Fărăgău, responsabilul morii, Ioan Tușa, ginerele său, Vasile Bondar și Ioan Rus, morari, și Gavril Trifănuță, revizor contabil. Valoarea cerealelor sustrate, în timp destul de scurt,

42 728 lei. Rolurile, morarii furau din uium, ginerele, în calitate de secretar comunal, știa și tăcea, că doar n-o să-și divulge socrul. Și pentru că „tăcerea e de aur“, a luat și el vreo 2 000 de kilograme făină. Descoperînd afacerea, revizorul contabil a tăcut și el, firește, nu pe degeaba.

Acum cei 5 eroi au alte roluri. Și pe durată mai lungă — între 5 și 9 ani. Fiecăruia după fapte. Să ia aminte și alți amatori. Cu morile nu-i de glumit.

EROARE DE CALCUL'

Dumitru Samoilă din comuna Jara avea nevoie de bani, bineînțe-

les fără muncă și fără să dea ceva în schimb. Cum să facă? Cîteva zile de calcule și iată-l înfățișîndu-se la Banca Națională, Filiala Turda pentru a ridica un împrumut de 6 000 de lei, pentru contractări de animale. I s-au dat. Bucuria însă i-a fost de scurtă durată. Cum nu avea animale a luat banii pentru alte scopuri. Fapta a fost descoperită și Samoilă, care își greșise calculul, a primit, nu ca împrumut, ci ca plată definitivă, 30 de luni, timp în care va descoperi, probabil, unde a greșit.

CALIFICARE ÎN FAMILIE

Ludovic Rostaș are 49 de ani și e de fel din satul Răscruți ce ține de vestita comună Bonțida. Ludovic are și un fiu de 24 de ani și dorința lui a fost să-l inițieze în toate tainele îndeletnicirilor sale. Așa au „lucrat“ împreună mai mult timp, adunînd din dreapta și din stînga. Hoțliile le-au adus pe lingă unele cîștiguri și cîteva condamnări. Ultima „lovitură“ se anunța mai „grasă“ decît toa-

să capete pondere în economia sectorului cooperatist al agriculturii.

Spuneam că producția artizanală cîștigă și ea tot mai mult teren. Un număr de cooperative agricole din județul Dolj fac covoare, bineînțeles în stil oltenesc, cele din jurul zonei Oboga, vestit centru de olari din județul Olt, fac ceramică, iar tot mai multe unități din Transilvania dau țesături, cusături și împletituri. Cartimex-ul, cunoscuta firmă românească de export, își mărește comenzile de produse artizanale ale cooperativei agricole, mesagere ale talentului creatorilor noștri populari.

Despre acest talent stă mărturie expoziția de artă de la sediul Uniunii Naționale a G.A.P., care adăpostește un mic tezaur alcătuit din aceste bijuterii ale genului. Se simțea însă nevoia organizării unei expoziții de interes larg, o expoziție cu vînzare, un magazin destinat producției artizanale a cooperativei agricole. Pentru această expoziție-magazin, inaugurată la începutul verii, s-a găsit poate cel mai bun loc și anume perla litoralului, Mamaia. Aici, comorile artei populare românești sînt admirate de un impresionant număr de turiști străini. Se întrevăde un dever bun. Și dacă planul pe 1968 la veniturile din activități anexe și prestări servicii, în valoare de 961 milioane de lei, va fi depășit, la aceasta va contribui din plin și producția artizanală.

NICOLAE CULCEA

în Viile Apei. Cu venitul adus de aceste fructe, se ridică an de an zeci de case noi în care pătrunde lumina electrică, confortul modern: mobilă de fabrică, mașini de uz casnic, radio, televizor. Satul are școală nouă, cîmin cultural cu cinematograful, magazin universal nou, iar foștii zilieri s-au intrunit într-o cooperativă agricolă de producție prosperă.

În fiecare an, sezonul căpșunilor stîrnește la Seini o vie activitate. La recoltatul și sortatul lor sînt antrenate sute și sute de persoane. Cultura căpșunului s-a extins acum și în Seini și în satele vecine. Din gara Seini pleacă zilnic vagoane frigorifere cu destinația Viena, Praga, Berlin, ba și în S.U.A., iar cultivatorii de aici se mindresc cu căpșunile lor aromate, cărnoase și mari cît nucile.

La centrul Seini s-au achiziționat în acest sezon peste 600 tone de căpșuni din cele două sate, iar în buzunarele cultivatorilor au intrat peste trei milioane de lei, rod al hărniciei și priceperii lor.

Prof. MIHAI BALAJ
Seini — Maramureș

te. Au lucrat cu mare băgare de seamă. Dar se vede că și cei care sînt puși să vegheze asupra bunurilor cetățenilor au lucrat bine. Hoții au fost descoperiți. De data aceasta au primit cîte 5 ani de închisoare corecțională. Au sperat la o lovitură „grasă“ și au primit-o.

ACTIVITATE NOCTURNĂ

Are 62 de ani și nu se astîmpăra. Lucra mai ales pe timp de noapte și-i plăcea să viziteze îndeosebi grădinițele de copii din Turda și Cîmpia Turzii. Ion Pascu lua pe alese ba cîte un covor frumos lucrat, (avea omul gusturi), ba cîte o față de masă din cel mai bun material și alte obiecte de preț. Le vindea apoi pe bani frumoși. Își pusese în gînd să „viziteze“ și alte grădinițe și, de ce nu, alte localuri.

Într-o zi, a primit și el o vizită. Numai una și a fost destul. Urmasii 7 6 ani concediu de odihnă. După gratii. Merită pentru activitatea nocturnă.

VASILE SABĂU
Judecător

APE ȘI MUNȚI

Dacă ați putea trăi câteva clipe pe versantul „Noptese” unde în iulie e zăpadă, dacă ați vedea rododendronii căpușind cu carmin olarilor, dacă ați cătușit în universul olarilor care fac broderii pe blide, mai fine decît firul de păianjen, ați veni și ați reveni în Vilcea.

Pe locul așezat lângă Rîmnicul Vilcea și denumit dintotdeauna Cîmpul lui Traian, generalul Magheru înjgheba la 1848 armata de voluntari care urma să vină în sprijinul revoluției. Pe locul acesta s-a instalat Uzina de produse sodice despre care se vorbește în țară și peste hotare. Dacă fleacă dintre județele noi — datorită configurației și a echilibrului stabilit cu inteligență al tuturor factorilor, — poate să-și edifice singur, cu mijloacele de care dispune, o stare proprie, apoi Vilcea este unul dintre cele mai privilegiate. La renumita uzină de sodă materia primă o constituie saramura și calcarul. Cînd spul sare, te gîndești la Ocnele Mari și Ocnița. Așezate în același cadru geografic cu Govora, Călmănești și Olănești, stațiuni cunoscute pînă în străinătate, ocnele au fost învăluite într-un oarecare anonimat. Să încercăm să atenueăm această nedreptate amintind că sînt cele mai vechi așezări de pe Valea Oltului. Săpăturile făcute la Cosota, le atestă vîrstă milenară ca și pe cea a exploatărilor de sare. Aici lucrau în secolele trecute maglașii, ciocănașii, luminărașii, scoțînd sarea cu mare trudă. Ea era dusă apoi pe Olt. Dacă am parcurge drumul sărli și încă am putea face o incursiune în civilizația vilceană. Fiindcă sarea a funcționat multă vreme ca valoare de schimb, fiindcă a cerut drumuri noi pentru transport și o tehnică tot mai înaltă a extracției, fiindcă este indispensabilă omului. Crivacul, mașina cu abur, mașina electrică, haveza și în sfîrșit sonda s-au succedat în decursul epocilor în spațiul subteran al ocnei. Sonda este cea care lichiefiază azi sarea. Apa pentru saramură o dă Oltul. Saramura de la Ocnele Mari e dusă prin conductă (saleduct) la Uzina de sodă din Govora. I se asociază aici calcarul scos de la cariera din Pietreni, aflată de asemenea în județ. Importanța uzinei de produse sodice este explicată îndeajuns de faptul că soda este indispensabilă pentru industria farmaceutică, a săpunului, a sticlei, a coloranților organici, a hîrtiei și celulozei, a petrolului și în metalurgie. Peste 1.600 de salariați veniți din tot județul și-au găsit aici o ocupație neobișnuită care-i atrage și le dă câștiguri bune.

Resursele naturale și potențialul uman sînt valorificate azi și în perspectivă de aproape 20 de întreprinderi de importanță republicană și locală. (Cităm în parte: Combinatul de industrializare a lemnului, fabrica de piele, vîltoarea fabrică de talpă și încălțăminte de cauciuc din Drăgășani — azi în stadiu de șantier — ca și combinatul de vîltoare de aici, Fabrica de conserve Rîureni, Schela de extracție Bădeni). Patru întreprinderi agricole de stat, trei stațiuni de mașini și tractoare și 89 cooperative agricole oferă posibilitatea lucrului organizat în agricultură.

În Vilcea mai vin oameni și din alte părți chemați de... Lotru. În Valea Lotrului, după cum o atestă și hanul temerari care s-au cățărât în locuri inaccesibile și în calea unui rîu pe care l-au numit „hoj” fiindcă lua adesea cu el tot ce întîlnea în cale. Au venit aici constructorii călători de la Bicaz atrași de mirajul unei noi aventuri mai frumoase decît

toate. Un inginer forestier, pe nume Dorin Stănculescu, care străbate din tinerețe munții, drept care-i numit de cei din jur „omul acumărilor”, spune că aici a fost prima acumărire linie că puteai auzi cum bate inima pămîntului. La înălțimi cu nume ca „obirșla Lotrului, Ciunget, Malăia, unde zburdau caprele negre, sînt sălașele constructorilor. Se fac blocuri în toată regula, se aștern peste defileuri drumuri de beton, fiindcă locul va deveni în cele din urmă de două

PE SCURT

...la 8 ianuarie 1392, voievodul Mircea cel Bătrîn întărește Mănăstirea Cozia, printre alte danii și „albinăritul din întreg județul Vilcea”.

...tîrgul de la Rîureni se ține anual din 1636, fiind instituit de Matei Basarab. Pînă atunci, un tîrg anual se ținea în incinta Mănăstirii Dintr-un Lemn.

...actuala șosea Rm. Vilcea — Sibiu, este construită între 1718—1720. Ea a purtat denumirea de „Via Carolină”.

...primul doctor despre care vorbesc documentele orașului este sasul Adam Ulrich. El vine în Rm. Vilcea în 1792, funcționînd ca „chirurg” pînă în 1806.

...parcul Zăvoi din orașul Rm. Vilcea, datează din anul 1852, cînd domnitorul Barbu Știrbei, vizitînd orașul, dă un decret de înființare a acestei „grădini pentru preumblare obștească.”

ori celebri: intilni prin hidrocentrala de 550 megawați, apoi ca zonă turistică internațională. Ș-or fi închipuit vreodată mărunții precupeți din Vilcea ce va deveni leagăna lor?

★

La Lotru se interferează prin amestecul de oameni veniți de pretutindeni toate regiunile țării. Dar mai poate fi vorba și de o zonă a întreprinderilor folclorice. În cuprinsul

Vedere generală a

misteriosului ținut dintre munți și ape se întîlnesc specificul folcloric vilcean, argeșan și ardelean. A fost reînviat și pus de curînd în scenă Bilciul de la Sint Ilie de pe plaiul Titeștilor lângă Boișoara. De 100 de ani se ține bilciul aici dar în ultima vreme dintr-o neglijență căzuse în uitare. S-a ridicat din nou din amintire ca flacăra din cenușa fiindcă, după cum spunea un folclorist: „...se pot mistui culorile pensulei, dar cîntecul scapă în veți cu viață și se strecoară printre oameni”. Pe plaiul Titeștilor se întîlneau frumoasele fete din Vilcea cu flăcăii veniți de peste munți din Ardeal sau cu otenașii și cele trei regiuni își contopeau ființele în chipul acesta simbolic. Au apărut și acum cu cojoace și șube cu găitane, iar femeile cu banițele pe cap. În banițe țin marfa pentru tîrg. În mijlocul bilciului se incingeau de obicei jocuri. Atrase de virtuțile femeile cu banițele pe cap, care stăteau pînă atunci deoparte, intrau în joc. În modul acesta au reconstituit cercetătorii vilceni istoricul jocului cu banița denumit „Rața”. E foarte posibil să fi fost chiar așa. Oricum însă de mult nu ne-a fost dat să auzim o relatare mai atrăgătoare a genezei unui dans popular. Femeile cu banițele pe cap au jucat acum pe plaiul de lângă Boișoara și multe dragoste s-or fi înfiripat cu acest prilej, dar cine le mai știe. Adevărat e că Vilcea e plin de comori de artă populară. La un schimb de păreri ținut la Rîmnic la mijlocul lui mai au fost invitați, alături de specialisti, și olarii Dumitru OGREZEANU din Horezu și Stelian Șchiopu din Vlădești, precum și Dumitru Trache, ploscarul, și cojocarul Constantin Banacu. Plafonul casei de cultură din Horezu e împodobit cu o frescă în stilul horezean. Este ultima reușită artistică a lui OGREZEANU care a stat mult timp chircit pe schele ca să ivească o atare frumusețe, amintindu-ne — la altă epocă și la alte dimensiuni, desigur, — de un demiurg pe nume Michelangelo.

Motivul ornamental din arta lui Șchiopu vin din îndepărtate epoci istorice. Spirala simplă și dublă e din epoca bronzului, frunza de brad stilizată, cerș și valul e din epoca dacică. Moș Dogaru din Șerbănești face, pe lingurile și blidele ținute mai întii la para focului pînă se innegresc, șerpi, păsări și viță de vie, întocmai ca dacii. El ține în mină o flacăra care nu s-a stins de 2.000 de ani. Dacă-l întreb pe ce căi l-au ajuns întii, poate că nu va da un răspuns. Ne mulțumim să privim înfiorați aceste îndepărtate semne venite prin ei de la strămoși și mă gîndesc că s-ar conveni să le sărutăm mina.

V. TOSO

ÎNȚILNIRE

Sub soarele strălucitor al primelor zile de iulie, ne-am întîlnit într-unul din parcurile orașului Pitești cu o interesantă expoziție: printre alei, flori și arbuști au fost semănate grupuri de oale, străchini, fluierite și tipsii de lut.

Ideea unei asemenea originale întîlniri, fără a fi zi de tîrg, nedei sau moși, revine, ca organizare și desfășurare, sectorului de artă populară din cadrul casei de creație a județului Argeș, care deschide astfel o nouă perspectivă de valorificare a meșteșugului țărănesc de tradiție.

S-au întîlnit meșteri din centre unde obiceiul olăritului dăinuie din bătrîni. S-au întîlnit forme și smalțuri felurite, frămîntate din același aluat al pămîntului românesc, însă pe tipicul fiecărui născocitor de frumuseți. Unsprezece vetre din șapte județe, reprezentate prin 25 de meșteri olari, au revărsat bogăția unei arte seculare printre pîlcurile albe și roșii de tandafiri și pe fundalul de iarbă densă a parcului, străjuit de verticala blocurilor moderne din Pitești.

L-am regăsit pe Marin C. Neculai din Piscu Ilfov cu fluierite lui întruchipate în cai cu călăreț, cerbi și berbeci. Am reîntîlnit ulcioarele de Oboga cu formele lor ușor orientale... Cei din Coșești-Argeș, Vlădești-Vilcea, Tîrgu Jiu, Gălbeșoia-Gorj ori Șişești-Mehedinți, au readus prospețimile lutului ars în cuptoarele lor, cu semnuri de mare rafinament artistic al ornamentelor străvechi, asemănătoare celor de pe oale încondate, din pictura pe sticlă, din cusăturile de pe scoarțe, ii, brițe sau maramă.

Mărturisesc un puternic sentiment de înălțare sufletească iscat de această reîntîlnire, în cadru natural, cu elementele neoase ale artei poporului român. Mărturisesc senzația de poezie a clipei, în care erau prezente, prin lut,

doina, balacărul lui Er... pot tă... ntul de... anului, rind izvorul... rul lui ș... pentru el, d... ciorului...

Expoziția pune însă semn de întind activit. din întreaga trarea form mentelor au tradiție, s diverse la o forțată?!

Întrebarea prezența un străine de imitații și pătrunse în tre de olari exemplu, s înlocuit în cu vopsele cial centrul senul sau r namental st înlocuit cu zii luate du de serie d

sodă Govora

MEȘTERILOR OLARI

apar imitații, fără valoare. După unele ciudate surse de ceramici, găsim ca expresie, cu smalțul negru și roz, albastru sau verde, aparute prin târguri...

Problema cea mai importantă pe care o pune expoziția olarilor din Pitești este a păstrării autenticității și a reinvierii expresiei curate de artă românească, pe centre, pe zone, pe individualitatea creatoare a fiecărui meșter olar. Există atita bogăție, atita frumusețe și atât de multă valoare artistică în sufletul meșterului sătean, încât orice influențare va duce, inevitabil, la producții minore și la pierderea specificului local... Expoziția ridică și problema economică, gospodărească, a meșterilor olari: ei sînt destul de puțini azi și grija pentru continuarea activității lor și transmiterea meșteșu-

gului străbun tinerelor generații e o datorie de cultură din partea fiecărui loc unde există acești mari creatori, făcîndu-li-se loc în cadrul activităților productive ale satului sau comunei.

Deschiderea unor centre de valorificare directă a produselor lor și a unei acțiuni de răspindire a pieselor autentice, ar reinvia și face productivă una din ramurile reprezentative ale artei săteanului român.

Inițiativa piteșteană merită laude și recomandări de a pași cu încredere mai departe în realizarea, chiar în incinta orașului, a unui „cîmp al olarilor“ unde aceștia să poată desface, pe lîngă o poziție permanentă pe întreg sezonul turistic, oalele, ulcelele, blidele, figurinele și ulcioarele lor. Ce propagandă frumoasă s-ar face astfel

artei țărănești! Ce stimulent puternic ar fi în rîndul meșterilor săteni! Ce puternic act de cultură și educație estetică se poate realiza cu mijloace atât de simple dar atât de grăitoare!

Și, poate, vara viitoare vom putea admira la Pitești ori în alt oraș al țării și o expoziție cu vinzarea obiectelor de tradiție, din lemn, din fier bătut și țesături după felul locului. Am avea astfel marea bucurie și satisfacție că întreg tezaurul artei țărănului român se poate oglindi nestînjinit în peisajul de splendori și moderne înfăptuiri ale țării întregi, trecînd, fără intermediarii care-i pot modifica autenticitatea, direct în circulația curentă a bunului gust și a valorilor de mare preț sufletesc.

BARUȚU T. ARGHEZI

INSTANTANEE

FUNDĂROȘIE, OMUL PROVERBELOR

Toată lumea din Buzănești știe că lui Marin Brădet, zis Fundăroșie — gestionar la alimentară — îi plac zicătorile și proverbele. Dacă intri în magazin și-i dai bună ziua, el îți răspunde: „Bună să-ți fie inima!“

Dacă nu-i dai binețe, el ride și zice:

„Bună ziua, căciulă, că stăpînul n-are gură“.

Adesea el spune mai în glumă, mai în serios:

„Cine strînge la tinerețe, are și la bătrînețe!“

Și, ca să nu contravină proverbelor, dar mai ales ca să aibă... la bătrînețe el a strîns ceva bănișori. Are un salariu de nouă sute de lei pe lună și, în cinci ani, și-a încropit o avere frumuseică. Și-a făcut casă nouă, și-a luat mobilă de 20 de mii. A cumpărat „Fiat 600“, cu care se plimbă în fiecare duminică. A pus ceva deoparte. Cit anume a pus, nu se știe. Unii susțin că Fundăroșie are cincizeci de mii. Alții se jură că ar fi pus la păstrare o sută cincizeci de mii.

Dar cite nu are Fundăroșie?

ALBINA COPIILOR

CUVÎNTUL DE PIONIER

Cunosc amnarul scăpărînd
În munți de stei cu braț de fier,
Dar mult mai tare e oricînd
Cuvîntul meu, de pionier!

Cunosc și fulger argintiu
Huminînd întregul cer,
Dar mult mai luminos eu știu
Cuvîntul meu de pionier!

Sînt limpezi valurile reci,
Și rîu-i străveziu sub cer,
Dar mai curat rămîne-n veci
Cuvîntul meu de pionier!

Stă bradul neînduplecat
Semeț în vifore și-n ger,
Dar mai statornic am aflat
Cuvîntul meu de pionier!

Chiar brațu-mi de l-aș ști tăiat,
Sau ars cu înroșitul fier,
Eu n-am să-mi calc cuvîntul dat,
Onoarea mea de pionier!

Căci fără braț mai poți trăi,
Cînd fruntea dreaptă ți-a rămas,
Dar fără de cuvînt, să știi,
Nu poți trăi măcar un ceas!

N. TAUTU

Poveste fără cuvînte

Desen de V. VASILIU

BROASCA ȘI LUNA

În liniștea amurgului tîrziu, cînd stelele puzderie se aprindeau pe cer ca într-un joc de artificii, doi iepuri se-ntorceau la culcușul lor, purtînd un sac dol-dora cu gullii. Și bucuroși nespuse de cît noroc dăduse peste ei, lăsară sacul jos, ca să-și ntai tragă răsufierea.

— Oh, dragul meu, ce noapte de basm!

— Într-adevăr, e minunată, grăi și celălalt. Dar ia te uită colo, printre plaur, la eleșteul nostru! Ce-o fi plutind pe el atîta de strălucitor

— O fi crăiasa peștilor, sau poate altă zîină, răspunse primul iepuraș.

Tocmai atunci trecu pe cărare, grăbită, o broască.

— Bună seara, broscuțo! o salutară iepurașii. Nu știi cumva cine-i făptura cea luminoasă de pe lac?

— Nu știu. răspunse broasca.

— Nu vrei să spui, i-o-ntoarse unul dintre iepurași

— Vă jur că n-am habar. Eu nu-s din eleșteul ăsta. Cam seamă-nă cu luna, dar nu, nici vorbă. Luna se află doar la mine-n lac!

VICTOR SIVETIDIS

Între timp i s-a năzărit să-și schimbe mașina că, de:

„Obrăzul subțire cu chelțulală se ține“.

Trebuia să-și ia „1300“ și și-a luat „1500“.

Ce-și pune în minte Fundăroșie se înfăptuiește. Că zice o vorbă:

„Făgăduiala dată e datorie curată“.

El i-a promis soției că-i ia mașină nouă și de:

„Pe unde iese vorba, iese și sufletul“.

Azi așa, miine iar așa!

Iată însă și un proverb pe care Fundăroșie nu și-l mai amintea:

„N-auce anul, ce-duce ceasul!“

„Cînd cu gîndul nici nu gîndea“ a sosit un inspector. Cine l-o fi adus? Și, vorba cîntecului:

„L-a prins pe Fundăroșie cu mița în traistă“.

A uitat că

„Ulciorul nu merge de multe ori la apă!“ și-acum îi pare rău!

Dar, vorba ceea:

„Cine înainte nu gîndește, mai la urmă se căiește!“

„Fiecare pasăre pe limba ei pierel“ și „Valpea, cît e de vicleană, și tot cade în cursă!“

ȘERBAN NEDELICU

Draji părinți!

II GĂSITI
LA MAGAZINELE
COOPERATIVELOR
DE CONSUM.

Intreprinderea de industrie locală Nr. 1 BRĂILA

Piața Hristo Botev, Bloc A 2 — subsol — Telef. 29.90

PRODUCE ȘI LIVREAZĂ PE BAZĂ
DE COMANDA :

- Plăpumioare pentru copii din crep de chine, la prețul de 109 lei/buc.
- Garnituri din finet și pichet, pentru copii, cu prețul de 28 lei și respectiv 44 lei/buc.
- Articole pentru căsătorii (voaluri pentru mirese, coronite și cocarde din mătase).
- Guri de ham, ștreanguri, căpestre și hături din fire sizal.
- Luminări albe și galbene, toate mărimile.
- Săpun pentru rufe de 45% și 60% grăsime.

Din programul
de televiziune
14—20 iulie 1968

225

UNIREA

Filatura și țesătoria
de in și cînepă
UNIREA
București
str. Dristorului nr. 91.

PRODUCE

1. Țesături din in, cînepă și mixte cu bum-bac sau fibre sintetice pentru:
  - pinză tare (vatir) pentru confecții;
  - pinză de tapițerie;
  - perdele de soare;
  - stofă de mobilă și huse pentru mobilă și auto;
  - prosoape și servetele de bucătărie în dungă și imprimate;
  - rochii, deș-pieces, sacouri.
2. Sfori din cînepă pentru tapițerie, papetărie, ambalaj conserve etc.
3. Sfoară de sisal pentru seceriș și pentru cabluri.
4. Frînghii de cînepă, și sisal.
5. Chingi de cînepă, in, sau fibre sintetice pentru tapițerie, centuri etc.
6. Curele de transmisie și benzi de transport.

DUMINICĂ

Programul 1: 10.00 — ORA SATULUI. Seceriș 1968 — 1.000.000 hectare culturi duble. Ancheta noastră: Cum echilibrați balanța furajeră? Popas în comuna Bodești. Noutăți editoriale. Buletin agrometeorologic. Muzică populară românească. 11.30 — TV pentru specialiștii din agricultură. Tema: Agrotehnica culturilor irigate. 15.30 — ZIG-ZAG — telemagazin duminical. 20.15 — Teatru în studio: „Domnul de Pourceaugnac”. Comedie-balet de Moliere. 21.45 — O-pus Nr 3... Pocus Nr. 3 Bis. **Programul 2:** 20.00 — Reporteriile noastre în țară și peste hotare. 20.15 — Selecțiuni din programul Music-hall-ului din Moscova (I). 21.20 — Filmul „Hoții de automobile”.

misiune pentru tineret. 20.00 — Soliști de muzică populară. Cîntă Maria Sterian, Petre Săbădeanu, Nicolae Trofin și formația instrumentală condusă de Florian Economu. 20.45 — Studioul artistului amator. 21.00 — Avanspremieră. 21.15 — Telecinemateca: Pickpocket.

JOI

Programul 1: 17.30 — TV pentru elevi. 19.00 — Studioul pionierilor. 20.00 — Film serial Vikingii. 20.15 Varietăți pe peliculă. 21.30 — Teleglob. 21.55 — Ecran literar. **Programul 2:** 20.00 — Documente Expediție în Comore. 21.00 — O samă de cuvinte. Anton Pann. 22.25 — Parada vedetelor.

LUNI

17.30 — Pentru noi, femeile. 19.00 — Dimineața maturității — emisiune pentru adolescenți. 20.00 — Din Sibiu pînă la Brașov. Program folcloric susținut de artiști amatori. 20.45 — Tele-universitatea. Civilizația egipteană (II). 21.20 — Film artistic: „Cenușă și diamant”. O producție a studiourilor poloneze.

VINERI

17.30 — TV pentru elevi. 19.00 — La porțile cunoașterii — emisiune pentru tineret. 20.00 — Aritmetica simplă a valorii zilei-muncă (emisiune-anchetă despre căile de sporire a avutului obștească și a veniturilor țăranilor cooperatori). 21.00 — Reflector.

MARȚI

17.30 — TV pentru elevi. 19.00 — Pentru cei mici filmul „Tolănci”. 20.00 — Film serial: „Thierry la Fronde”. 21.00 — Seară de teatru. Anna Christie, de Eugene O'Neill.

SIMBĂTA

Programul 1: 19.00 — Pentru școlari. 20.00 — Tele-enciclopedia. 21.00 — Film serial: „Campionii”. 22.00 — Spectacolul de fucidere a celui de al IV-lea Concurs internațional de balet „Varna '68”. **Programul 2:** 20.10 — „Harpagon '68”. 20.30 — Orchestre de muzică ușoară. 21.00 — „Bis... pe 16 mm”.

MIERCURI

17.30 — Pentru cei mici. Ala-bala... pe apă. 19.00 — E-

BIROCRAȚI ȘI ANTIBIROCRAȚI

Special m-am întors din deplasarea de la Brașov dimineața ca să mi se trimeată mașina redacției la gară. Altfel nu puteam să transport materialul documentar. Ajuns la sediu mi-am pus pe birou : un burlan cotit — lungime 1,40 m nou ; una bucată fereastră (ramă) + un oberliht de formă rotundă ; una pungă plină cu stilou ; un scaun (cam mic). Apoi am scos din servietă un stilou Pelikan. Până aici toate lucrurile au decurs absolut normal ; cel puțin așa mi s-a părut mie. Dar când varza cu foi de hirtie pe care îmi făceam de obicei însemnările a apărut sub formă sa inițială de carnet de notițe, ba pe deasupra frumos legat, avind pe cotor scris cu bronz VI P. și mai jos Albina, colegii au început să mormăie ceva despre diferența dintre zologul absurd și o comportare absurdă. De fapt, de unde veneam cu ditamai materialul documentar ?

La prima vedere când am sosit în comuna Prejmer totul părea normal. Curind însă am constatat chiar pe pielea mea că în consiliul comunal se agită unele rivalități între două curente : cel al birocraților și cel al antibirocraților. „De fapt, mi-a explicat un membru al consiliului, nu trebuie să fiu îngrijorat : tocmai din aceste contradicții neantagonice va răsări nou”. Imediat m-am liniștit și, cu carnetul de notițe în mână, am așteptat. Noul a răsărit mai repede decît era de prevăzut, chiar din gura interlocutorului, care, după ce a terminat de aranjat roadele ultimei sale inițiative, arhiva primăriei frumos legată (după cum am văzut și ghicit, era un adept al primului curent) mi-a spus :

— Vai, dar nu se poate. Un carnet de notițe este un document. Dacă se pierde vreo foaie, și nici nu sînt numerotate, lăsați-l la noi pînă mîine și-l dăm imediat la legat. O să-l aveți ca nou. Știu un meseriaș foarte priceput și desul de convenabil : pentru legatul arhivei n-am cheltuit decît 1575 de lei din fondurile extrabugetare ale căminului cultural. Tocmai i-am achitat. Așa că o să-vă facă și carnetul tot în banii ăștia.

Seara a fost program la cămin. N-a prea fost lume. Vreo 50 de spectatori. Luind loc la prezidiu un alt membru al consiliului comunal, antibirocraț convins, mi s-a adresat :

— După cum știți, dintre simbolurile birocrației fac parte și călimara cu tocul. Ei bine, noi am hotărît să înlăturăm din munca funcționarilor consiliului acest balast al trecutului. Așa că am cumpărat pentru fiecare salariat cite un stilou. Marcă românească, bineînțeles — noi nu încurajăm cosmopolitismul. Cu dumneavoastră e altceva. Aveți un nivel ideologic mai ridicat. Deci permiteți-mi să vă înmînez într-un cadru festiv un stilou marca Pelikan (de 260 lei). Ne pare rău că ne-ați luat cam pe nepregătite și nu s-a făcut o mobilizare cum trebuie. Dacă mai veneau măcar încă 20 de spectatori, a 5 lei biletul, am fi avut posibilitatea să vă procurăm un Pelikan cu capac de metal, de 360 lei. Dar și cu acesta sperăm că o să puteți scrie despre frumoasa noastră inițiativă în lupta contra birocrației. În fața generozității acestei inițiative s-au inclinat chiar și cei mai înverșunați adversari. Nimeni nu s-a opus la cumpărarea de stilouri din fondurile extrabugetare ale căminului, cu excepția Sanepidului care a pretextat că cozile de toc predisun la ronțait și astfel întăresc gingiile.

Programul serbării a fost acceptabil. Numai costumele dansatorilor arătau așa cum pot să arate niște costume ținute într-un sertar din birou. Dacă nu sînt bani la cămin pentru un dulap sau măcar pentru o lădiță...

De la directorul căminului am primit o servietă. Dar nu ca aia a mea cu fermoar în care-mi port pe teren pijamaua, periuța de dinți și mersul autobuzelor. (Dacă nu merg autobuzele după mers baram să merg eu cu mersul). Una cu închizătoare și cheiță. O cumpărase directorul din fondurile extrabugetare. Nu că ar fi fost birocraț, dar în ea purta mai ales actele justificative asupra întrebuirii fondurilor. De obicei purta și documentația asupra lipsei de fonduri pentru dotarea unui cămin din preajma Prejmerului, din satul Stupini, ridicat cu prețul a sute de mii de lei în 1959 dar care nu se poate utiliza pentru că n-are mobilier și ploaie în el. Scoțind actele despre lipsa fondurilor mi-a dăruit-o. Este foarte puțin roasă la un colț dar cheita funcționează. Dînsul are de gînd să-și ia alta, cu lăcățel. Tot din fondurile extrabugetare.

Directorul școlii nu vrea să ia act de actele birocratice în legătură cu nevoile căminului. Întrucît este și vicepreședinte al consiliului comunal și fiind un om cu scaun la cap a obținut aprobarea comitetului executiv pentru 63 de scaune pentru școală din fondurile căminului. N-au costat decît 3559 lei. Deoarece s-a constatat că dacă împarți (conform actelor) cei 3559 lei la 63 de scaune mai rămîne un rest de 31 de lei, s-a hotărît să mi se facă mie din ei un scaunel mai mic. (Am propus să se împartă și cu două zecimale, dar s-a constatat că tot mai rămîn 13 bani).

Dar lovitură de grație se pare că au dat-o antibirocrații adversarilor lor în problema banilor obținuți pentru reparații la liceu. După o matură chibzuință (pentru că — după cum probabil ați citit și în alte articole — faptele remarcabile sînt precedate îndeobște de un asemenea efort intelectual) s-a luat hotărîrea să se construiască o sală de sport a liceului. „Dar — și aici vine punctul decisiv marcat de antibirocrați — nouă nu ne trebuie documentație, deviz, schițe, proiect și alte abțibilduri din astea birocratice” și-au zis ei. „Noi luptăm hotărît contra birocrației”. Și au cumpărat de toți banii ferestre, burlane și ciment. Cumpărarea s-a efectuat cu cea mai mare operativitate. Nu numai pentru că (după cum probabil ați mai citit și asta în alte articole), faptele remarcabile se fac îndeobște fără ezitări, direct, cu mare operativitate, ci mai ales pentru că trebuia să fie urgent cheltuiți cei 13242 lei pînă la sfîrșitul exercițiului bugetar.

Așa că, după asta, cei din Prejmer s-au văzut în fața a două soluții : sau să construiască sala începînd cu burlanele și finind cont de forma ferestrelor existente, sau să considere că s-au aprovizionat cu ferestre și burlane pentru toate construcțiile ce se vor ridica în comună la anul și la mulți ani. Discuțiile sînt în toi. Deși au primit o lovitură serioasă, birocrații nu se dau căzuți. Lupta (de opinii) continuă.

VLADIMIR PANĂ

P.S. Am auzit că nu s-ar mai găsi la magazinele din Prejmer, nici nasturi, nici blachiuri și nici măcar un căpețel de ață. Probabil că, urmînd exemplul oficialităților locale, cetățenii s-au aprovizionat pentru hainele și pantofii pe care au de gînd să și e facă în următorii ani.

SATIRĂ ȘI UMOR

„POLI- TEȚE”

— Cum vă numiți ? Aha ! îmi pare bine
(Și totuși mă gîndesc că-mi pare rău
Că nu l-am cunoscut la timpul său
Să-l fi tratat așa cum se cuvine).

— Desigur, nu sînteți un fitecine
(De fapt e un sinistru nătărău
Cu dibăcii abjecte de lingău
Și fără nici o umbră de rușine).

— Pe dumneavoastră, de demult,
stimată
V-am prețuit și cu sinceritate
V-am deslușit ca valoros model.

Și uite-așa o fac pe încîntatul
Deși mi-e scîrbă groaznică de el
Dar parcă mult mai mult de
subsemnatul.

MIRCEA PAVELESCU

TEPI

Lucrările de electrificare ale comunei
Movila, județul Ialomița, n-au fost termi-
nate la timp.

Privind spre lampa agățată,
Moș Stan gîndește singuratic :
— Rețeau este racordată
La circuitul birocratic !

O sută de adăpători automate pentru
porci stau din 1964 nefolosite la C.A.P.
Opațița, județul Timiș.

Le vezi cum stau mereu uitate
Și din vedere nu îți scapă
Că din adăpătorile luate
Numai rugina se adapă.

Drumurile care trec prin comuna Ave-
rești, județul Ilfov, sînt în stare proastă.

Cînd pe drumu-n stare rea
O pornește cineva,
Toate rușele îi spun
Călătorului „Drum bun !”

VICTOR TEODOR

TEPI

— Dați-mi un sirop de afine.
— De afine n-avem, dar vă dau unul de
cireșe, că tot gust de vișine are...

T. PALL

SAHISTĂ

TITI GHEORGHIU

un nou concurs

12

snoave

Începînd cu numărul din
1 august deschidem un nou
concurs cu premii în ob-
iecte. Timp de 12 săptă-
mîni vom publica cite o
snoavă care va cuprinde
cite o greșeală. Vă invităm
să descoperiți aceste gre-
șeli.

Concursul este dotat cu
două premii :

UN PREMIU CONSTÎND
DINTR-UN APARAT DE
RADIO CU TRANZIS-
TORI care se va acorda con-
curentului cu cele mai
multe rezultate exacte. (În
cazul că vor fi mai mulți
concurenți în această si-
tuație, se va proceda la
o tragere la sorți).

UN PREMIU SPECIAL
— UN ARAGAZ (REȘOU
ȘI BUTELIE) care se va a-
corda unui participant din
localitatea (comună sau o-
raș) care va întruni cel
mai mare număr de răs-
punsuri exacte (prin adu-
narea tuturor răspunsuri-
lor corecte date de toți
concurenții din respectiva
localitate). Cîștigătorul va
fi desemnat printr-o tra-
gere la sorți ce se va efec-
tua la fața locului. Fiecare
concurrent va participa la
această tragere la sorți cu
atîtea șanse cu cite răs-
punsuri exacte a contribuit
la totalul pe localitate. (În
cazul că răspunsurile
exacte sînt însoțite de mai
multe serii de cupoane,
toate acestea vor fi luate
în considerație la calcula-
rea totalului). Participarea
la această tragere la sorți
nu exclude dreptul concu-
renților respectivi de a ob-
ține celălalt premiu al concu-
rșului.

Răspunsurile, însoțite în
mod obligatoriu de cupoa-
nele care vor fi publicate
împreună cu textele, tre-
buie trimise TOATE DEO-
DATA pe adresa : Revista
Albina, București 33. Vă
rugăm să menționați pe
plic : Pentru concurs. Se
vor lua în considerație nu-
mai plicurile care vor pur-
ta ștampila poștei cu data
pînă la 31 octombrie 1968.

Pînă la 20 ale lunii cu-
rente vă puteți reinnoi a-
bonamentele, astfel ca să
aveți asigurată primirea re-
vistei pe perioada concursu-
lui.